

Teater DaCapo

Presenterar för barn 4-9 år

Allt som vanligt?

Mamma och pappa tjarar. Vill bara bestämma. Har inte tid. Vill de ens ha mig?
Om jag inte fanns mer skulle ni bli ledsna då? undrar jag.
Ja, då blir vi ledsnast i världen, säger pappa.
Ja, då blir vi ledsna så vi dör, säger mamma.
Men de har ingen tid. Kan mamma och pappa leva utan mig?
Då drömmer jag en dröm och så försvinner jag. Men jag ser och jag hör.
För jag vill veta om det är sant. Om de blir ledsnast i världen. Om de blir ledsna så de dör...

En varm, poetisk och humoristisk föreställning med ett lyckligt slut. Vi pendlar mellan dröm och verklighet och vänder och vrider varsamt på tankar om att finnas till och om att behövas. Kanske är vi inte ensamma i våra grubblerier om livets mysterier.

Fritt efter barnboken Allt är precis som vanligt av Kristina Murray-Brodin och Maija Hurme.

Se vår trailer: <https://youtu.be/If0Y9LEcsNA>

För: barn 4-9 år och som familjeföreställning. **Speltid:** ca 35 minuter. **Spelyta:** minst 6 x 6 meter (publikplatser tillkommer och plats för ljusstativ). **Takhöjd:** minst 2,5 meter. **Bygg- och förberedelseid:** ca 3 timmar (beroende på lokal). **Rivtid:** ca 1,5 timma. **Elkrav:** 2 x 10 A, separat säkrat. **Mörkläggnig:** Ja. **Bärhjälp:** Gärna. **Publikantal:** max skolföreställning 75 barn, max offentlig föreställning 90 personer (beror också på hur spellokalen ser ut).

Pris: 8 000 kr, andra föreställningen samma dag i samma lokal 4 800 kr. Resor tillkommer, 50 kr/mil (minst 300 kr).

I förekommande fall tillkommer traktamente för 2 personer och övernattnig i 2 enkelrum.

Med stöd av Uppsala kommun och Längmanska kulturfonden och i samarbete med Gottsunda Dans & Teater. Spelas 2021-2022

Allt som vanligt?

Teater DaCapo på Gottsunda dans och teater

Lekfullt med Teater DaCapo om kvalitetstid

RECENSION DaCapo tar barnens parti i kampen om tiden. Susanne Sigroth-Lambe har sett teater ur lekfullt barnperspektiv med allvarlig botten.

"Vi leker att....", säger skådespelarna Siv Eriksson och Rune Jakobsson i Uppsalagruppen Teater DaCapo. De är klädda i enkla blågrå skjortor och grå byxor och ser väl ut som vilka vuxna som helst. Eller snudd på några ur persongalleriet på en Roy Andersson-film. I den här föreställningen delar de också den filmarens skenbart enkla sätt att verbalisera existentiella frågor. Men här är det avpassat för barn och leken blir verktyget att borra djupare med, istället för filmbilderna.

Skådespelarna är så tydligt vuxna, ändå tror man dem när de pratar om att leka. De gör sig inte till, pratar aldrig med tillgjort pipiga röster eller rör sig klichétyngt "barnsligt". En riktig docka, inte en teaterdocka, får vara flickan som det handlar om, Elvira Cederblad. Hennes pappa och mamma är Barbie- och Kendockor. Barnperspektivet förtydligas med att flickdockan är ungefär dubbelt så stor som föräldradockorna.

"Allt är som vanligt?" handlar om en flicka vars föräldrar är ständigt upptagna av sina mobiltelefoner. Ingen av dem har tid att läsa för Elvira, än mindre rädda henne från drakar när de har bråttom till förskolan. I en drömsekvens leker hon att hon försvinner för att kolla hur mycket föräldrarna skulle sakna henne. Pjäsen bygger på en barnbok, "Allt är precis som vanligt" av Kristina Murray-Brodin och Maija Hurme.

Scendekoren består av en mindre fond bakom spelplatsen och en leksakshylla. Föreställningen ska väl vara lätt att hantera i gymnastiksalor och på förskolor, men på Gottsundateaterns stora scen känns den som en liten ö av fantasi på mitten.

"Älskar de mig, tror ni?" frågar Elvira publiken när hennes föräldrar inte har tid. "Nä" svarar barnen i kör med brutal uppriktighet. En publikintervention som i bästa fall kan ge medföljande vuxna en tankeställare.

Skådespelarna är seriösa i sin teaterlek och därmed på barnens sida. Med varsam hand vänder och vrider DaCapo på frågan om hur det är att finnas till, behöva andra och att känna sig behövd. Ett tema som de delar med existentialistiska författare som exempelvis Jean-Paul Sartre och Samuel Beckett.

Och vad är egentligen kvalitetstid, vem ska definiera begreppet? Barnen verkar engagerade i ämnet. Många frågor om livet, teater och föräldrar dyker upp då skådespelarna inbjuder barnen till frågestund efteråt.

Susanne Sigroth-Lambe (UNT 10/12-2019)